

Det ene skridt følger hurtigt det andet, mens du nærmest danser hen over halgulvet. Du får et kort øjeblik øjenkontakt med en af dine medspillere, der med et kort blink signalerer, at han vil kaste bolden til dig. Du løber frem mod mållinien og med en række snedige fodfinter snor du dig adræt gennem forswarets ellers uigennemtrængelige linier. Du stopper en brøkdels sekund; når akkurat at opfange den hvinende lyd af gummisko mod halgulv, før bolden havner i dine hænder. Du snurrer rundt på hælen, og i samme bevægelse kaster du dig op i luften, mens du af al kraft skyder på målet. Et øjeblik er alt fuldstændig stille, og det eneste man hører, er bolden der hamrer mod indersiden af stolpen og ryger ind nettet. Det næste, der høres er dig, der lander tungt lige for næsen af målmanden, der ser måbende på dig. Et sekund senere overdøver publikums jubel dommerens afsluttende fløjt og kammeraternes glæde. Kampen er slut: Århus KFUM's ynglingehold har vundet 27-26...

Dørklokken afbryder dine dagdrømmerier. Foran dig ligger matematikbøgerne, men det er meget mere interessant at tænke på den fantastiske kamp, som I spillede i lørdags. Du rejser dig roligt op, og går ned for at åbne døren. Det er Anne Sofie.

- "Åh, det er dig - kom indenfor", siger du, mens du tager hendes jakke.

Det er egentlig ret ubelejligt, at hun kommer lige nu, men du kan jo ikke rigtig smide hende ud. Du kommer trods alt sammen med hende.

- "Jeg er altså nødt til at få lavet mine lektier, inden jeg skal til træning", siger du undskyldende, mens I går op på værelset. Du sætter dig ned ved skrivebordet, kigger lidt på matematikbøgerne og tager en blyant i hånden. Der går dog ikke mange sekunder, før dine tanker igen er ved håndboldkampen. Næsten uden du selv lægger mærke til det lader du blyanten løbe hen over papiret, hvor du tegner nogle taktiske manøvrer, som I brugte.

Det går pludselig op for dig, at Anne Sofie sagde et eller andet til dig på vej op ad trappen.

- "Hvad sagde du?"

Du kigger over på hende. Hun tøver et kort øjeblik.

- "Jeg sagde, at vi holdt festudvalgsmøde i dag, og det gik

rigtig godt."

Fest? Du mindes da ikke, at der har været tale om nogen fest.

- "Hvornår bliver det?"

- "Fredag om to uger, og vi skal danse i mørke og alt muligt andet."

Hun lyder ret ivrig. Det kan da egentlig være meget sjovt. Men så skyder tanken op i dig..

- "Der kan jeg ikke så godt; vi skal ud at spille kamp dagen efter, så jeg må nok hellere melde fra."

Du vil helt vildt gerne med til festen, men om lørdagen skal I spille mod Brabrand, og det er den kamp, der skal afgøre, om I skal rykke op til næste år.

Du vender igen opmærksomheden mod dine lektier, og ivrigt begynder du at løse opgaverne.

Hvad Anne Sofie foretager sig, er du ikke helt klar over. Pludselig kommer du til at kigge på uret, og du ser, at du skal være til træning om 20 minutter. Febrilsk rejser du dig op, og begynder at pakke dit træningstøj, mens du siger, at du bliver nødt til at gå.

- "Hvad?", siger hun. "Ja, jamen så smutter jeg også".

Hun stiller sig hen til dig, men irriteret flytter du dig, for du skal finde din træningsdragt, før du kan komme afsted. Anne Sofie begynder at gå ned ad trappen, og du hører, at hun

tager sin jakke.

- "Vi ses i morgen", råber du efter hende, men hun er vist allerede ude af døren.

Mens du cykler til træning, bliver tanken om festen ved med at spøge i dit hoved. Du vil helt vildt gerne med. Måske er det fordi, du ikke vil have at, Anne Sofie skal være der uden dig? Eller også vil du bare gerne ud at møde dig. Du har faktisk aldrig været med til nogen af festerne i klassen, for du skal altid noget dagen efter. Selvfølgelig skal én gang være den første.

Da du når frem til hallen har du taget din beslutning om tage med til festen. Du kan jo bare tage den med ro, så kan du sagtens spille kamp dagen efter. Du glæder dig faktisk til at fortælle det til Anne Sofie.

Pludselig får du en idé - du vil slet ikke fortælle Anne Sofie, at du kommer. Næ, det skal være en overraskelse. Du er temmelig spændt på, hvordan det kommer til at gå, for du har jo aldrig prøvet sådan noget før. Du har selvfølgelig hørt de andre tale om festerne, så det kan ikke gå helt galt.

Lars er 14 år gammel og går i 7.C på en skole i det indre Århus. Han bor sammen med sine forældre i en af de store tjenesteboliger, der er tilknyttet Kommunehospitalet. Her er faren overlæge, og moren arbejder som rygteapeut for gangbesværede. Økonomisk lider familien ingen nød, og Lars kan da heller ikke klage over at mangle noget. Lars har ingen søskende og lever et temmelig beskyttet liv, som familiens øjesten, som bliver støttet i alt, hvad han foretager sig.

Fra han var ganske lille har Lars været yderst aktiv sportsudøver, og hurtigt faldt interessen især på håndbold, som han nu spiller på meget højt plan. Faktisk går stort set alt hans fritid med det, og der er ikke tid meget andet end sporten og lektielæsningen, som også tager meget tid. Lars' forældre støtter meget op om håndboldkarrieren, og de er altid villige til at hjælpe, når der skal bruges en hånd i klubben eller arrangeres kørsel til diverse stævner. Også selvom Lars en sjælden gang kan være træt af den megen opmærksomhed. En gang imellem vil han egentlig bare

fortsættes næste side...

...fortsat fra forrige side

passe sig selv, men det giver forældrene ikke mulighed for, og nogle vil måske endda sige, at faren presser sin knægt til mere, end hvad godt er.

I skolen klarer Lars sig ikke specielt godt, hvilket primært skyldes, at tiden går med sporten. Forældrene vil dog ikke tillade, at han slækker på sin skolegang, så ofte bliver der alligevel brugt mange timer på lektielæsningen. Dette resulterer i, at Lars stort set ikke har noget liv, uden for håndbold og lektier.

Han er godt nok kæreste med Anne Sofie fra klassen, men det er ikke noget, han tillægger den store værdi. Hun spurgte, om de skulle være kærester, og det indvilligede han så i, uden at tænke nærmere over det. Det er da meget rart at have en kæreste, men dybest set, er det ikke noget, som Lars skænker en tanke. Grundlæggende er han alt for indsnævret og uerfaren til på nogen måde at kaste sig ud i kærlighedens og seksualitetens univers for alvor. Også selvom han udadtil er mange pigers drømmefyr. Han virker sød, charmerende og til tider flirtende, men det er ikke noget, han selv er klar over.

Lars er en riddertype, der gerne vil forsvare de svage og straffe de uretfærdige. Det kommer bl.a. til udtryk gennem et indædt had til klassens seje drenge, der tyranniserer en gruppe mindre drenge - noget han har bestemt for at hævne ved først komne lejlighed.

Det skal nok blive interessant, når de rette hormoner begynder at vækkes i den temmeligt naive Lars.

Rollespilstips

Få nogen til at læse det første flashback øverst højt i dramatisk stil, og lav billeder i hovedet. Tja, så har du Lars' opfattelse af sig selv.

Du er den indsnævrede sports-idiot, som alle piger er vilde med, men som egentlig ikke fatter det. Du snakker sikkert en masse om din håndboldkarriere, og kan virke temmelig kedelig for udenforstående, idet du ikke har tænkt dig at feste igen - det kan selvfølgelig være, at der bliver ændret på dette faktum i løbet af aftenen.

Du er samtidig ridderligt anlagt og vil gøre meget for at forsvare uretfærdigheder, og du har lidt planer om at konfrontere de hårde drenge fra din klasse, som du ikke på nogen måder kan acceptere.

Udklædningstips

Du har ikke den store erfaring med at gå til fester, så tøjet er sikkert ikke specielt prangende og festligt. Måske kan det dog være, at dine forældre har udstyret dig med noget kikset "pænt" tøj. På den anden side kan det også være, at du møder op i det træningstøj, som du tit går i, som kan være noget ret tætsiddende hummel-agtigt tøj fra 70'erne.

Derudover har du sikkert, meget slikket hår, for du er kendt som en rigtig slikket fyr, som alle piger er vilde med.

Anne Sofie: Din kæreste gennem et stykke tid nu. I er for det meste sammen i skolen og sommetider hjemme hos dig. Resten af tiden har I andre ting at gøre hver for sig. Anne Sofie er meget vellidt blandt de andre piger, og de hører gerne efter, hvad hun siger. Det har nok også noget at gøre med, at hun er så moden, som hun er. Anne Sofie er forgangspige for en masse initiativer. Hvad angår jeres eget forhold, er der ikke mere at sige end, at det er stille og roligt. I holder lidt i hånd og går sammen hjem fra skole, hvis det er muligt. Nogle gange tager kæresteriet dog lidt meget tid fra vennerne fra håndboldholdet eller klassen, og du føler, at du må vælge. Mange gange bliver det vennerne. Du har en fornemmelse af, at Anne Sofie ikke altid er helt tilfreds med jeres forhold, men du kan ikke rigtig se, hvad der skulle være galt.

Phillip: Lederen af det hårde slæng, der altid skal være efter enhver, som ikke lige står på spring til at tæske ham. Du kan ikke rigtig se den mindste formildende omstændighed ved ham, og du har overvejet om ikke festen skal bruges til at sætte en stopper for han og hans bandes overgreb på nogen drenge fra de mindre klasser.

Johnny: Phillips højre hånd og en ikke særlig smart fyr. Det eneste han har styr på er knallerter. I følge ham selv har han også fint styr på piger, men virkeligheden taler ham rimelig meget imod. Heller ikke Johnny har ret mange forsonende træk, men man må have respekt for hans højre. Han slår en proper næve.

Kristian: Den stille del af den hårde kerne. Han udfører ordrer fra Phillip, hvilket ikke er særlig positivt i dine øjne, når det er i så nederdrægtig tjeneste, men du ved fra Anne Sofie, at han er noget mere venlig, når han er sammen med sin kæreste, Mette. Måske går han blot sammen med Phillip og Johnny af frygt for dem?

Kirsten: Anne Sofies veninde, som hun tilbringer meget tid sammen med. Du ved ikke rigtig, hvad de foretager sig, og du snakker sjældent med Kirsten, men du har en fornemmelse af, at hun er lidt uselvstændig og har meget brug for Anne Sofie til at bakke sig op. Du er lidt stolt af at din kæreste hjælper sådan en som Kirsten.

Lise: Anne Sofies modpart, som hun er røget rimelig meget i totterne på. Du kan dog ikke se, at hun skulle være så slem som Anne Sofie påstår. De må være gået forkert af hinanden. Lise var tidligere den, der altid udtrykte pigernes holdning, men på det sidste er hun blevet noget mere stille. Hun virker lidt forkælet, men opfører sig sædvanligvis ordentligt overfor alle.

Frederik (Frede): Klassens klovn, der altid fjumrer rundt og kommer galt afsted. Han formår dog ofte at være sjov, så man kan ikke lade være med at synes om ham, ligegyldig hvor pinlig og plat han end er. Han er altid god for en vittighed eller et lille optrin, når bare man vil rose ham for det bagefter. Han er en rigtig showmand.

Jørn: En lidt stille dreng, som går meget sammen med pigerne. Han er også gode venner med Frede, og når de to er sammen, så sker der ting og sager. Du har en fornemmelse af, at det rent faktisk er Jørn, der er hovedmanden bag alle de løjer, de laver, selvom det altid er Frede, der får skylden. Jørn lægger man ikke rigtig mærke til. Phillips slæng er en gang imellem lidt ude efter ham, men det vel mest fordi, de er misundelige over, at han altid går sammen med pigerne.

Jakob: Klassens spejder og dyreven, som næsten kun gør sig bemærket, når I har biologi, eller hvis han kan snakke om friluftsliv. Du synes, at det er flot af ham, at han vil være ved at være spejder, når der er så mange, der griner af det. Det har godt nok aldrig rigtig figureret på din ønskeliste, men derfor behøves det jo ikke at være forkert - og desuden har du jo kun tid til din håndbold.

Viggo Emil (V.E.):

Jakobs spejderven og centralen for alt sladder i klassen. Det er ikke rigtig noget, som du benytter dig af, men han er sommetider ovre for at spørge til forskellige ting, for at holde sig orienteret. Du har ikke noget at skjule. Han går ofte sammen med Kristian og Mette - ja han er nærmest at betragte som det tredje medlem af det forhold. Men det er måske meget smart at have en stand-in, der kan tage sig af kæresten, når man ikke selv har tid.

Karl Johan: En af de mere forfulgte i klassen. Han er meget klog og kan altid finde ud af tingene i fysik/kemi og matematik. Den evne ville du gerne have. Han har dog også en tendens til at rode sig ud i lange udredninger om et eller andet ligegyldigt emne, som I andre ikke gider høre om. Det er nok derfor, at Phillip og de andre er så meget efter ham.

Johannes: Han er om muligt endnu mere forfulgt, og du har efterhånden opgivet altid at holde hånden over ham. Det er kun, hvis det bliver for slemt, at du går ind på hans side. Han ser nu også ud til at klare det ganske fint. Han er meget religiøs, hvilket ikke er at kimse ad, men han vil dog altid belære jer andre om det, og det falder ikke i god jord.

Arne: En lidt usikker dreng, der er på vej i den gale retning. Han hænger mere og mere sammen med Phillips drenge uden dog at være en del af dem - endnu. Han må selvfølgelig selv om det, men du kan ikke forstå, at han ikke hellere vil gå sammen med sine tidligere venner: Jørn, Frede, Jakob og V.E.

Ole: En ny dreng i klassen, som ikke rigtig er faldet til endnu. Han kommer rigtigt fra København, og det kan man tydeligt høre på ham. Han virker dog som en flink fyr, som I vil blive glade for at have i klassen. Du har overvejet at snakke lidt mere med ham for at få ham til at føle sig mere tilpas, men du har ikke lige fundet lejlighed til det endnu.

Mette: Lises veninde, der er kæreste med Kristian. Hun ser ud til at kunne tøjle ham, men ellers kan du ikke sige ret meget positivt om Mette, for hun spiller altid folk ud mod hinanden og lader andre tage skraldet. Hvad der driver hende til det, har du svært ved at svare på, men du har overvejet at bede hende om at stoppe - men det er ikke rigtig muligt at sige den slags til piger. De bliver bare sure. Du forstår dem ikke rigtig.

Mona: En meget uheldig pige, der altid bærer sig uheldigt ad. Hun prøver altid at gøre det, som de populære gør, men det ender altid med, at hun er til grin. Derfor er hun et oplagt offer for gribbene, men du prøver at hjælpe hende, når du kan. Det er dog ligesom med Johannes, at det kun er i de værste tilfælde, at du træder til.

Maria: En meget stille pige, som også bliver drillet ofte. Hun er et nemt offer, fordi hun ikke siger noget tilbage. Hvorfor hun ikke gør det, kan du ikke forstå, men det gør dig meget harm, når det går ud over hende, for hun er så uforskyldt, som nogen kan være. Heldigvis har hun Helle som sin bedste veninde, og de andre piger i klassen er også venlige overfor hende.

Helle: En meget dygtig pige, der går meget op i sin skole. Det gør hende meget upopulær, men det ser ikke ud til at genere hende. Du har meget respekt for Helle, for hun er god til skolen, gør et stort arbejde for klassen og kan finde ud af at være sig selv. Men du synes også, at hun godt kunne arbejde lidt mere med det sociale i stedet for at stille sig uden for.